Ročník 1983

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 7 Vydána dne 28. dubna 1983 Cena Kčs 2,60

OBSAH:

39. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 134/1973 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v oblasti cen

40. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Severočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 4

41. Uznesenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady o vyhlásení doplňovacích volieb do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode číslo 14 — Malacky

42. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií

43. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a o vědeckých hodnostech a titulech, vydávaných v Československé socialistické republice a v Bulharské lidové republice

44. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů.

39

ZÁKON

České národní rady

ze dne 22. března 1983,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 134/1973 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v oblasti cen

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 134/1973 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v oblasti cen, se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 4 písm. b) se slova „b) až d)" nahrazují slovy „b) až e)".

2. § 3 odst. 2 zní:

„(2) Krajské národní výbory a Národní výbor hlavního města Prahy stanoví ceny nových výrobků a mění ceny služeb, výkonů a prací

a) organizací řízených národními výbory,

b) organizací řízených okresními nebo krajskými zemědělskými správami,

c) družstevních organizací s výjimkou spotřebních družstev,

d) společenských organizací,

e) průmyslových podniků řízených ministerstvem vnitra České socialistické republiky,

f) dodávaných občany,

s výjimkou cen, jejichž stanovení a změny přísluší podle zvláštních předpisů jiným orgánům, nebo jejichž stanovení a změny si Český cenový úřad vyhradí.".

3. V § 3 odst. 3 věta za středníkem zní: „jde-li o působnost podle odstavce 2, mohou tak učinit jen se souhlasem Českého cenového úřadu.".

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1983.

Kempný v. r.

Korčák v. r.

40

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze 22. března 1983

o vyhlášení doplňovací volby do Severočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 4

Předsednictvo České národní rady

vyhlašuje podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, doplňovací volbu do Severočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 4 (střed města Ústí nad Labem a městská čtvrť Vaňova) a stanoví den jejího konání na pátek 27. května 1983.

Kempný v. r.

41

UZNESENIE

Predsedníctva Slovenskej národnej rady

zo 14. marca 1983

o vyhlásení doplňovacích volieb do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode číslo 14 — Malacky

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady

podľa článku 122 ods. 2 ústavného zákona o československej federácii a podľa § 49 ods. 1 zákona SNR č. 55/1971 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady vyhlasuje doplňovacie voľby do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode číslo 14 — Malacky a určuje ich konanie na 13. a 14. mája 1983.

Šalgovič v. r.

42

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 14. října 1982

o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií

Dne 10. prosince 1981 byla v Praze podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Bělehradě dne 10. září 1982.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 59 dnem 10. října 1982. Tímto dnem pozbyla platnosti Úmluva o konzulárních stycích mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií ze dne 24. června 1963, vyhlášená č . 82/1964 Sb.

České znění Úmluvy se vyhlašuje současně.

První náměstek:

Řehořek v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi

Československou socialistickou republikou

a

Socialistickou federativní republikou Jugoslávií

Československá socialistická republika
a
Socialistická federativní republika Jugoslávie,

přejíce si rozvíjet a rozšiřovat konzulární styky a tímto způsobem přispět k dalšímu rozvoji přátelských vztahů mezi oběma zeměmi a s cílem ochrany svých státních zájmů a práv a zájmů svých státních příslušníků,

rozhodly se uzavřít tuto konzulární úmluvu a jmenovaly svými zmocněnci:

Československá socialistická republika

dr. Dušana Spáčila,
náměstka ministra zahraničních věcí
Československé socialistické republiky,

Socialistická federativní republika Jugoslávie

Miodraga Vlahoviče,
mimořádného a zplnomocněného velvyslance
Socialistické federativní republiky Jugoslávie
v Československé socialistické republice,

kteří si vyměnili své plné moci, jež shledali v dobré a náležité formě, a dohodli se na těchto ustanoveních:

HLAVA I

Definice

Článek 1

Pro účely této úmluvy mají následující výrazy tento význam:

a) „konzulární úřad" je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;

b) „konzulární obvod" je území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;

c) „vedoucí konzulárního úřadu" je osoba pověřená vysílajícím státem, aby vykonávala povinnosti, spojené s touto funkcí;

d) „konzulární úředník" je osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí;

e) „konzulární zaměstnanec" je osoba zaměstnaná v administrativních, technických nebo domácích službách konzulárního úřadu;

f) „členové konzulárního personálu" jsou konzulární úředníci vyjma vedoucího konzulárního úřadu a konzulární zaměstnanci;

g) „členové konzulárního úřadu" jsou konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci;

h) „člen soukromého personálu" je osoba zaměstnaná výhradně v soukromých službách člena konzulárního úřadu;

i) „rodinní příslušníci" jsou manžel, děti a rodiče člena konzulárního úřadu, pokud tyto osoby žijí ve společné domácnosti člena konzulárního úřadu;

j) „státní příslušníci" jsou fyzické i právnické osoby;

k) „konzulární místnosti" jsou budovy nebo části budov a pozemky k nim náležící, které jsou používány výhradně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem;

l) „konzulární archívy" jsou listiny, dokumenty, korespondence, knihy, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu s šiframi, kódy a kartotékami a zařízení určené k jejich ochraně a uložení;

m) „úřední korespondence" je korespondence vztahující se ke konzulárnímu úřadu a k jeho funkcím;

n) „loď vysílajícího státu" je každé plavidlo plující pod vlajkou vysílajícího státu v souladu s právními předpisy tohoto státu, s výjimkou válečných lodí;

o) „letadlo vysílajícího státu" je každé letadlo nesoucí státní znaky vysílajícího státu, které je registrováno v tomto státě v souladu s jeho právními předpisy, s výjimkou vojenských letadel.

HLAVA II

Zřizování konzulárních úřadů a jmenování konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců

Článek 2

1. Konzulární úřad může být zřízen na území přijímajícího státu pouze s jeho souhlasem.

2. Sídlo konzulárního úřadu, jeho třída a konzulární obvod jsou určovány vysílajícím státem a podléhají schválení přijímajícího státu.

3. Pozdější změny sídla konzulárního úřadu, jeho třídy nebo změny konzulárního obvodu může provést vysílající stát pouze se souhlasem přijímajícího státu.

4. Předchozího výslovného souhlasu přijímajícího státu je zapotřebí též ke zřízení úřadovny tvořící součást konzulárního úřadu, která je však umístěna mimo sídlo tohoto úřadu.

Článek 3

Konzulárním úředníkem může být pouze občan vysílajícího státu.

Článek 4

1. Vedoucí konzulárního úřadu je jmenován vysílajícím státem a přijímán k výkonu svých funkcí přijímajícím státem.

2. Před vysláním vedoucího konzulárního úřadu si vysílající stát vyžádá diplomatickou cestou souhlas přijímajícího státu ohledně navržené osoby.

Článek 5

1. Vysílající stát musí vedoucího konzulárního úřadu opatřit dokladem ve formě patentu nebo obdobného dokumentu vyhotoveného pro každé jmenování zvlášť, který osvědčuje jeho funkci a v němž je uvedeno jeho plné jméno, kategorie a třída, konzulární obvod a sídlo konzulárního úřadu.

2. Vysílající stát zašle patent nebo obdobný dokument diplomatickou nebo jinou vhodnou cestou vládě státu, na jehož území má vedoucí konzulárního úřadu vykonávat své funkce.

Článek 6

1. Vedoucí konzulárního úřadu je přijímán k výkonu svých funkcí na základě přivolení přijímajícího státu nazývaného exequatur, ať již je forma přivolení jakákoliv.

2. Po předložení patentu nebo jiného obdobného dokumentu o jmenování vedoucího konzulárního úřadu přijímající stát vydá exequatur bez odkladu.

3. Stát, který odmítá poskytnout exequatur, není povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého odmítnutí.

Článek 7

Do doby, než bude uděleno exequatur, může být vedoucí konzulárního úřadu přijat k výkonu svých funkcí prozatímně. V tom případě se budou na něho vztahovat ustanovení této úmluvy.

Článek 8

Jakmile je vedoucí konzulárního úřadu k výkonu svých funkcí přijat, byť i prozatímně, vyrozumí o tom přijímající stát ihned příslušné orgány konzulárního obvodu a učiní příslušná opatření, aby vedoucí konzulárního úřadu mohl vykonávat povinnosti vyplývající z jeho úřadu a požívat práv, výsad a imunit vyplývajících z této úmluvy.

Článek 9

1. Nemůže-li vedoucí konzulárního úřadu z jakýchkoli důvodů vykonávat své funkce nebo je-li místo vedoucího konzulárního úřadu dočasně uprázdněno, může vysílající stát funkcí dočasného vedoucího konzulárního úřadu pověřit konzulárního úředníka tohoto úřadu nebo jiného konzulárního úřadu vysílajícího státu v přijímajícím státě nebo člena diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě.

2. Plné jméno osoby pověřené ve smyslu odstavce 1 tohoto článku dočasným výkonem funkce vedoucího konzulárního úřadu bude předběžně sděleno ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

3. Dočasnému vedoucímu konzulárního úřadu se poskytují práva, výsady a imunity, jakých požívá podle této úmluvy vedoucí konzulárního úřadu.

Článek 10

1. Vysílající stát oznámí bez odkladu diplomatickou cestou přijímajícímu státu:

a) jmenování členů konzulárního úřadu, jejich příjezd po jmenování na konzulární úřad, jejich konečný odjezd nebo skončení jejich funkcí a všechny další změny mající vliv na jejich postavení, které mohou nastat během jejich služby na konzulárním úřadě;

b) příjezd a konečný odjezd rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu, který žije ve společné domácnosti s členem konzulárního úřadu, a tam, kde to přichází v úvahu, případy, kdy osoba se stane nebo přestane být rodinným příslušníkem;

c) příjezd a konečný odjezd členů soukromého personálu a tam, kde to přichází v úvahu, skončení jejich služby v tomto postavení;

d) přijetí do zaměstnání a propuštění osob s trvalým pobytem v přijímajícím státě, pokud jde o členy konzulárního úřadu nebo členy soukromého personálu.

2. Kdykoli je to možné, bude příjezd a konečný odjezd rovněž písemně oznamován předem.

Článek 11

1. Přijímající stát vydá bezplatně každému konzulárnímu úředníku dokument, osvědčující jeho totožnost a funkci.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahují i na konzulární zaměstnance, kromě případu, kdy jsou státními příslušníky přijímajícího státu s trvalým pobytem v přijímajícím státě.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahují rovněž na rodinné příslušníky členů konzulárního úřadu, kromě případu, kdy jsou státními příslušníky přijímajícího státu nebo státními příslušníky vysílajícího státu s trvalým pobytem v přijímajícím státě nebo jestliže v tomto státě provozují činnost výdělečného charakteru.

Článek 12

1. Přijímající stát může kdykoli a bez udání důvodů svého rozhodnutí oznámit vysílajícímu státu diplomatickou cestou, že některý konzulární úředník je persona non grata nebo že kterýkoli jiný člen konzulárního personálu je nepřijatelný. V takovém případě vysílající stát podle povahy případu odvolá dotyčnou osobu, ukončí její funkce na konzulárním úřadě nebo zruší její jmenování.

2. Jestliže vysílající stát odmítne nebo opomene vyhovět v přiměřené době závazkům, které má podle odstavce 1 tohoto článku, může přijímající stát podle povahy případu odejmout příslušné osobě exequatur nebo ji přestat považovat za člena konzulárního personálu.

Článek 13

Funkce člena konzulárního úřadu končí mimo jiné:

a) písemným oznámením vysílajícího státu přijímajícímu státu o tom, že jeho funkce skončily;

b) odnětím exequatur;

c) písemným oznámením přijímajícího státu vysílajícímu státu, že danou osobu přijímající stát přestal považovat za člena konzulárního personálu v případech předvídaných článkem 12 odstavec 2.

HLAVA III

Výhody, výsady a imunity

Článek 14

1. Přijímající stát plně usnadní konzulárnímu úřadu a konzulárním úředníkům výkon funkcí a učiní nezbytná opatření, aby mohli požívat práv, výsad a imunit stanovených v této úmluvě.

2. Přijímající stát bude jednat se členy konzulárního úřadu s náležitou úctou a učiní všechna příslušná opatření, aby byla zajištěna ochrana jejich osobnosti, svobody a důstojnosti.

Článek 15

1. Vysílající stát má právo umístit na budově konzulárního úřadu a na rezidenci vedoucího konzulárního úřadu státní znak a jejich označení v jazyce, respektive v jazycích vysílajícího státu a v jazyce používaném v sídle konzulárního úřadu.

2. Státní vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena na budově konzulárního úřadu, na rezidenci vedoucího konzulárního úřadu a na jeho dopravních prostředcích, jestliže se jich užívá k jeho služebním účelům.

3. Při výkonu práva daného tímto článkem bude se přihlížet k zákonům, předpisům a zvyklostem přijímajícího státu.

Článek 16

1. Vysílající stát má právo v souladu s právními předpisy přijímajícího státu nabývat do vlastnictví, najímat nebo jinak užívat pozemky, budovy nebo části budov pro potřeby konzulárního úřadu nebo pro ubytování členů konzulárního úřadu, kteří jsou občany vysílajícího státu.

2. Přijímající stát poskytne vysílajícímu státu pro účely uvedené v odstavci 1 veškerou potřebnou pomoc.

3. Vysílající stát není zbaven povinnosti dodržovat právní předpisy o výstavbě, územním a urbanistickém plánovaní nebo jiná omezení vztahující se na oblast, ve které se tyto pozemky, budovy nebo části budov nacházejí.

Článek 17

1. Konzulární místnosti jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu do nich nesmí vstoupit bez souhlasu vedoucího konzulárního úřadu, vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu nebo osoby pověřené některým z nich. Avšak v případě požáru nebo jiné pohromy, jež může ohrozit lidské životy, lze předpokládat, že souhlas vedoucího konzulárního úřadu byl dán.

2. Přijímající stát má zvláštní povinnost učinit všechna vhodná opatření k ochraně konzulárních místností před vniknutím nebo poškozením a k zabránění jakémukoli rušení klidu konzulárního úřadu nebo újmě na jeho důstojnosti.

3. Konzulární místnosti úřadu, jejich zařízení a jiný majetek v nich nemohou být předmětem prohlídky, rekvizice, zabavení nebo exekuce.

Článek 18

Konzulární archívy a dokumenty jsou vždy nedotknutelné, ať se nalézají kdekoli.

Článek 19

1. Vysílající stát je v přijímajícím státě osvobozen od všech daní, dávek a poplatků:

a) z pozemků, budov a částí budov, používaných ke konzulárním účelům nebo jako obydlí členů konzulárního úřadu, jestliže jsou ve vlastnictví vysílajícího státu nebo jsou-li jeho jménem najaty;

b) ze smluv a listin, které se týkají nabytí nemovitostí uvedených pod písmenem a) tohoto odstavce;

c) z výkonu konzulárních funkcí, včetně vybírání konzulárních poplatků a dávek.

2. Vysílající stát je v přijímajícím státě rovněž osvobozen od všech daní, dávek a poplatků z movitého majetku, který je ve vlastnictví vysílajícího státu nebo který se nachází v jeho držení nebo užívání a který je určen výhradně ke konzulárním účelům.

3. Osvobození od daní, dávek a poplatků stanovené v tomto článku se nevztahuje na úhrady za prokázané služby.

Článek 20

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci nepodléhají soudní ani správní jurisdikci orgánů přijímajícího státu pro úkony prováděné při výkonu konzulárních funkcí.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahují na občanskoprávní řízení:

a) týkající se smlouvy, kterou konzulární úředník nebo zaměstnanec neuzavřel jménem vysílajícího státu;

b) týkající se dědictví, kde konzulární úředník nebo zaměstnanec nevystupuje jménem vysílajícího státu, ale jako soukromá osoba;

c) zahájené třetí osobou o náhradu škody vzniklé nehodou způsobenou v přijímajícím státě vozidlem, lodí nebo letadlem;

d) týkající se jakékoliv profesionální nebo obchodní činnosti, kterou vykonává konzulární úředník nebo zaměstnanec v přijímajícím státě mimo rámec svých služebních povinností.

Článek 21

1. Konzulární úředník nemůže být zadržen, vzat do vazby, uvězněn nebo jiným způsobem zbaven osobní svobody za činy spáchané mimo výkon své služební funkce vyjma případů zahájení trestního řízení za spáchaný trestný čin, na který předpisy přijímajícího státu stanoví dolní hranici trestní sazby trest odnětí svobody 5 let nebo více, a to pouze na základě rozhodnutí příslušného justičního orgánu nebo jedná-li se o výkon pravomocného soudního rozhodnutí.

2. Jestliže soud nebo jiný příslušný orgán přijímajícího státu hodlá vzít do vazby nebo zahájit trestní řízení proti konzulárnímu úředníkovi, je povinen o tom vyrozumět vedoucího konzulárního úřadu a pokud má být tohoto opatření použito vůči vedoucímu konzulárního úřadu, diplomatickou misi vysílajícího státu. Vyrozumění o tom se dává pokud možno před zahájením řízení, aby vedoucí konzulárního úřadu nebo jiný konzulární úředník mohl být přítomen řízení.

3. Jestliže vedoucí konzulárního úřadu nebo jiný konzulární úředník nebyl přítomen, příslušný orgán přijímajícího státu je povinen poskytnout konzulárnímu úřadu úplnou informaci o provedeném řízení.

4. Jestliže je vůči konzulárnímu úředníkovi zahájeno trestní řízení, je konzulární úředník povinen dostavit se před příslušný orgán. Řízení však bude prováděno s patřičným ohledem vůči konzulárnímu úředníkovi, s přihlédnutím k jeho služebnímu postavení a s výjimkou případů uvedených v odstavci 1 tohoto článku způsobem, který by co nejméně narušil výkon konzulárních funkcí. Pokud za okolností uvedených v odstavci 1 tohoto článku vznikne nutnost vzít některého konzulárního úředníka do vazby, musí být řízení proti němu provedeno v co nejkratší době.

5. V případě zatčení nebo vzetí do vazby člena konzulárního úřadu nebo zahájení trestního řízení proti němu, je příslušný orgán přijímajícího státu povinen co nejdříve o tom uvědomit vedoucího konzulárního úřadu. Jestliže se uvedená opatření týkají vedoucího konzulárního úřadu, přijímající stát o tom uvědomění vysílající stát diplomatickou cestou.

Článek 22

1. Členové konzulárního úřadu mohou být vyzváni, aby se dostavili jako svědci k soudnímu nebo správnímu řízení. V případě, že konzulární úředník odmítne podat svědectví v takovémto řízení, nelze vůči němu uplatňovat žádné donucovací opatření ani jiné sankce. Konzulární zaměstnanci nemohou, s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 tohoto článku, odmítnout podat svědectví.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku, vztahující se na konzulární úředníky a konzulární zaměstnance, se použijí obdobně i na jejich rodinné příslušníky.

3. Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci nemají povinnost podávat svědectví o skutečnostech spojených s výkonem svých funkcí ani předkládat úřední korespondenci nebo dokumenty. Mají rovněž právo odmítnout svědectví jako znalci práva vysílajícího státu.

4. Při přijímání svědectví člena konzulárního úřadu příslušné orgány přijímajícího státu podniknou všechna potřebná opatření, aby konzulárního úředníka neomezovaly při výkonu konzulárních funkcí nebo aby nedošlo k újmě na jeho vážnosti a důstojnosti. Toto svědectví může být vždy, kdykoliv je to možné, podáno ústně nebo písemně v konzulárním úřadu nebo v bytě dotyčného člena konzulárního úřadu.

Článek 23

1. Vysílající stát se může u člena konzulárního úřadu vzdát imunit uvedených v článcích 20 a 21 této úmluvy.

2. Vzdání se imunit musí být, s výjimkou ustanovení odstavce 3 tohoto článku, vždy výslovné a musí být přijímajícímu státu sděleno písemně.

3. Jestliže konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec zahájí řízení ve věcech, v nichž by požíval soudních imunit podle článku 20 této úmluvy, nemůže se dovolávat imunity, pokud jde o jakoukoliv protižalobu bezprostředně související s hlavní žalobou.

4. Vzdání se imunity ve věci občanskoprávní žaloby nebo návrhu ve správním řízení neznamená vzdát se též imunity pokud jde o exekuční výkon rozhodnutí, jíž je nutno vzdát se zvlášť.

Článek 24

Přijímající stát osvobodí členy konzulárního úřadu a jejich rodinné příslušníky od všech osobních služeb, veřejných služeb jakéhokoli druhu a od vojenských povinností jako jsou rekvizice, vojenské kontribuce a ubytování vojska.

Článek 25

1. Konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové jejich rodin jsou vyňati ze všech povinností uložených zákony a předpisy přijímajícího státu, pokud jde o registraci cizinců, povolení k pobytu, pracovní povolení a jiné formality, které se obecně vztahují na cizince.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahují na členy konzulárního úřadu, kteří jsou státními příslušníky přijímajícího státu nebo kteří v něm mají trvalý pobyt nebo kteří vykonávají v přijímajícím státě soukromou výdělečnou činnost ani na jejich rodinné příslušníky.

Článek 26

1. Členové konzulárního úřadu, pokud jde o služby, které vykonávají pro vysílající stát, a jejich rodinní příslušníci jsou, s výhradou ustanovení odstavce 3 tohoto článku, vyňati z ustanovení o sociálním zabezpečení, která platí v přijímajícím státě.

2. Vynětí uvedené v odstavci 1 tohoto článku se vztahuje také na členy soukromého personálu, kteří jsou zaměstnáni výlučně u členů konzulárního úřadu, a to za podmínky:

a) že nejsou státními příslušníky přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalý pobyt;

b) že se na ně vztahují předpisy o sociálním zabezpečení platné ve vysílajícím nebo ve třetím státě.

3. Členové konzulárního úřadu zaměstnávající osoby, na které se nevztahuje vynětí uvedené v odstavci 2 tohoto článku, musí plnit povinnosti, které ukládají zaměstnavatelům ustanovení o sociálním zabezpečení přijímajícího státu.

4. Vynětí stanovené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nebrání dobrovolné účasti na systému sociálního zabezpečení přijímajícího státu za předpokladu, že účast na něm je přijímajícím státem dovolena.

Článek 27

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci a jejich rodinní příslušníci jsou osvobozeni ode všech daní a poplatků, ať osobních nebo věcných, státních i místních, s výjimkou:

a) nepřímých daní, jež bývají obvykle zahrnuty v ceně zboží nebo služeb;

b) daní a poplatků ze soukromých nemovitostí na území přijímajícího státu, s výhradou ustanovení článku 19 této úmluvy;

c) dědických poplatků, poplatků z převodu majetku a poplatků z darování vybíraných přijímajícím státem, s výhradou ustanovení písmena b) článku 29 této úmluvy;

d) daní a poplatků ze soukromých příjmů všeho druhu, které pocházejí z přijímajícího státu;

e) daní a poplatků vybíraných za poskytování zvláštních služeb;

f) registračních, soudních, hypotečních poplatků a poplatků za správní úkony, s výhradou ustanovení článku 19 této úmluvy.

2. Členové konzulárního úřadu, kteří zaměstnávají osoby, jejichž platy nebo mzdy podléhají zdanění v přijímajícím státě, musí plnit povinnosti, které zákony a předpisy tohoto státu ukládají zaměstnavateli pokud jde o vybírání daně z příjmu.

Článek 28

1. Přijímající stát v souladu se zákony a předpisy, které může vydat, povolí dovoz a poskytne osvobození ode všech celních dávek, daní a ostatních poplatků vybíraných na základě dovozu nebo v souvislosti s ním, kromě poplatků za skladování, přepravu a podobné služby:

a) u předmětů, včetně motorových vozidel, určených pro úřední potřebu konzulárního úřadu;

b) u všech předmětů určených pro osobní potřebu konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků, včetně motorových vozidel a předmětů určených pro jejich zařízení. Spotřební předměty nesmějí přesáhnout množství nutné pro přímou spotřebu příslušných osob.

2. Konzulární zaměstnanci požívají výsad a osvobození uvedených v odstavci 1 tohoto článku, jde-li o předměty, včetně motorových vozidel, dovezené při jejich prvním nástupu do úřadu.

3. Osobní spoluzavazadla konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků jsou osvobozena od celní prohlídky. Mohou být prohlédnuta pouze v případě, že jsou vážné důvody k domněnce, že obsahují jiné předměty než uvedené pod písmenem b) odstavce 1 tohoto článku nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán zákony a předpisy přijímajícího státu nebo na

které se vztahují jeho zákony a předpisy o karanténě. Tato prohlídka může být provedena pouze v přítomnosti konzulárního úředníka nebo jeho rodinného příslušníka.

Článek 29

V případě úmrtí člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka přijímající stát:

a) povolí vývoz movitého majetku zemřelého s výjimkou majetku, který byl získán v přijímajícím státě a jehož vývoz je v době tohoto úmrtí zakázán;

b) nebude vybírat státní nebo místní dědické poplatky ani poplatky z převodu majetku, jde-li o movitý majetek, který byl na území přijímajícího státu pouze v důsledku pobytu zemřelého v tomto státě jako člena konzulárního úřadu nebo rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu.

Článek 30

1. Přijímající stát povolí a bude chránit svobodu spojení konzulárního úřadu pro všechny úřední účely. Při spojení s vládou, diplomatickými misemi a ostatními konzulárními úřady vysílajícího státu, ať jsou kdekoli, může konzulární úřad používat všech vhodných spojovacích prostředků, diplomatických nebo konzulárních kurýrů, diplomatických nebo konzulárních zavazadel a nešifrovaných nebo šifrovaných zpráv. Konzulární úřad může zřídit a používat rádiovou vysílací stanici pouze na základě předběžného souhlasu přijímajícího státu.

2. Při použití veřejných spojovacích prostředků budou platit pro konzulární úřad stejné podmínky jako pro diplomatickou misi.

3. Úřední korespondence konzulárního úřadu je nedotknutelná.

4. Konzulární zavazadlo nesmí být otevřeno ani zadrženo. Jestliže však příslušné orgány přijímajícího státu mají vážné důvody se domnívat, že zavazadlo obsahuje něco jiného než úřední korespondenci, dokumenty nebo jiné předměty určené výlučně k úřednímu použití, mohou žádat, aby zavazadlo bylo otevřeno v jejich přítomnosti zmocněným zástupcem vysílajícího státu. Jestliže zmocněný zástupce vysílajícího státu takovou žádost odmítne, bude zavazadlo vráceno na místo, odkud pochází.

5. Zásilky tvořící konzulární zavazadlo musí být zapečetěny, opatřeny zřetelným vnějším označením své povahy a mohou obsahovat pouze úřední korespondenci, dokumenty a předměty určené výlučně pro úřední potřebu konzulárního úřadu.

6. Konzulární kurýr musí být vybaven úřední listinou označující jeho postavení a uvádějící počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo. Konzulární kurýr nemůže být státní příslušník přijímajícího státu nebo mít trvalý pobyt v tomto státě. Přijímající stát poskytne ochranu konzulárnímu kurýru při výkonu jeho funkce. Konzulární kurýr požívá osobní nedotknutelnosti a nemůže být zadržen nebo podroben jakékoliv formě omezení nebo zbavení osobní svobody.

7. Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánu lodi nebo letadla, jež mají přistát na povoleném vstupním místě. Kapitán musí být vybaven úřední listinou označující počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo, nebude však považován za konzulárního kurýra. V dohodě s příslušnými místními orgány může konzulární úřad pověřit některého ze svých členů, aby převzal uvedené zavazadlo přímo a volně od kapitána lodi nebo letadla nebo mu je předal.

Článek 31

1. S výjimkou zákonů a předpisů týkajících se oblastí, do nichž je vstup zakázán nebo zvlášť upraven z důvodu státní bezpečnosti, přijímající stát zajistí členům konzulárního úřadu a jejich rodinným příslušníkům svobodu cestování a pohybu na svém území.

2. Ustanovení tohoto článku se nedotýká podmínek stanovených pro udělování víz nebo jiných cestovních dokladů podle právních předpisů přijímajícího státu.

HLAVA IV

Konzulární funkce

Článek 32

1. Konzulární úředník je oprávněn vykonávat v konzulárním obvodu v souladu s právními předpisy přijímajícího státu funkce uvedené v této úmluvě.

2. Konzulární úředník může se souhlasem přijímajícího státu vykonávat konzulární funkce i mimo konzulární obvod.

Článek 33

Konzulární úředník je oprávněn:

a) chránit práva a zájmy vysílajícího státu a jeho státních příslušníků, včetně právnických osob, v přijímajícím státě;

b) podporovat rozvoj obchodních, hospodářských, vědeckých a kulturních styků mezi vysílajícím a přijímajícím státem a rozvíjet mezi nimi přátelské styky;

c) sledovat všemi zákonnými prostředky stav a vývoj politického, obchodního, hospodářského, vědeckého a kulturního života přijímajícího státu a podávat o nich zprávy vládě vysílajícího státu a poskytovat informace zúčastněným osobám;

d) poskytovat pomoc a podporu občanům vysílajícího státu.

Článek 34

1. Konzulární úředníci se mohou při výkonu svých funkcí obracet na:

a) příslušné místní orgány svého konzulárního obvodu;

b) příslušné ústřední orgány přijímajícího státu, je-li to dovoleno zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu nebo mezinárodními dohodami upravujícími tuto otázku.

2. Konzulární úředník se může obracet na ministerstvo zahraničních věcí přijímajícího státu pouze za nepřítomnosti členů diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě.

Článek 35

1. V souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu má konzulární úředník právo zastupovat nebo činit příslušná opatření k ochraně práv a zájmů státních příslušníků vysílajícího státu před soudy a jinými orgány přijímajícího státu v případech, kdy pro nepřítomnost nebo z jiných důvodů nejsou s to hájit svá práva a zájmy.

2. Opatření podle odstavce 1 tohoto článku končí, jakmile státní příslušníci jmenují své zmocněnce nebo osobně převezmou ochranu svých práv a zájmů.

Článek 36

Konzulární úředník je oprávněn:

a) v souladu s právními předpisy vysílajícího státu vydávat občanům tohoto státu cestovní doklady, prodlužovat a rušit jejich platnost, měnit, odnímat a zadržovat tyto doklady;

b) vydávat, prodlužovat platnost nebo rušit příslušná víza osobám, které si přejí cestovat do vysílajícího státu nebo jeho územím projíždět.

Článek 37

1. V rozsahu stanoveném právními předpisy vysílajícího státu je konzulární úředník oprávněn:

a) vést evidenci občanů vysílajícího státu, kteří mají trvalé bydliště nebo pobyt v konzulárním obvodu;

b) přijímat žádosti a prohlášení ve věcech státního občanství občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady v souvislosti s tím;

c) vést matriční knihy narození, manželství a úmrtí občanů vysílajícího státu, vydávat výpisy z těchto knih, obstarávat rodné, oddací a úmrtní listy, pořizovat kopie těchto dokladů a přijímat sdělení a doklady v souvislosti s tím;

d) uzavírat manželství mezi občany vysílajícího státu a vydávat o tom příslušné doklady;

e) přijímat prohlášení a žádosti občanů vysílajícího státu týkající se osobního statusu.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku nezbavují osoby, jichž se to týká, povinnosti podat hlášení předepsaná právními předpisy přijímajícího státu.

3. Příslušné orgány přijímajícího státu budou na žádost konzulárního úřadu neprodleně a bezplatně zasílat konzulárnímu úřadu opisy a výpisy z matričních listin týkající se občanů vysílajícího státu, které byly vyžádány k administrativním účelům.

Článek 38

Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy vysílajícího státu:

a) přijímat, sepisovat a osvědčovat prohlášení občanů vysílajícího státu;

b) sepisovat, osvědčovat a převzít do úschovy závěti a jiné listiny v souvislosti s tím;

c) ověřovat podpisy občanů vysílajícího státu;

d) překládat a ověřovat veškeré listiny a dokumenty vydané úřady vysílajícího nebo přijímajícího státu a ověřovat překlady, opisy a výpisy z těchto dokumentů.

Článek 39

Konzulární úředníci jsou oprávněni provádět na konzulárním úřadě, ve svém bytě, v bytě některého z občanů vysílajícího státu a na lodi nebo v letadle vysílajícího státu tyto úkony:

a) sepisování a ověřování listin a smluv, jež chtějí občané vysílajícího státu uzavřít, pokud tyto listiny a smlouvy nejsou v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu a netýkají se zřízení nebo převodu práv k nemovitostem nacházejícím se v tomto státě;

b) sepisování listin a smluv a jejich ověřování bez zřetele k státní příslušnosti smluvních stran, pokud se tyto listiny a smlouvy vztahují pouze na majetek nebo práva existující ve vysílajícím státě nebo se týkají záležitostí, jež se mají realizovat v tomto státě, za podmínky, že tyto listiny a smlouvy nejsou v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 40

Listiny a dokumenty uvedené v článcích 38 a 39 mají v přijímajícím státě stejnou platnost a důkazní moc jako dokumenty ověřené nebo potvrzené soudními orgány nebo jinými příslušnými orgány tohoto státu.

Článek 41

1. Konzulární úředníci jsou oprávněni přijímat od občanů vysílajícího státu do úschovy listiny, peníze, cenné předměty a jiný majetek jim náležející.

2. Tyto listiny, peníze, cenné předměty a majetek mohou být vyvezeny z přijímajícího státu pouze v souladu s jeho právními předpisy.

Článek 42

Konzulární úředníci jsou oprávnění podle platných mezinárodních dohod nebo, pokud takové dohody neexistují, jiným způsobem, který je v souladu s právními předpisy:

a) doručovat státním příslušníkům vysílajícího státu zdržujícím se na území přijímajícího státu soudní a mimosoudní písemnosti;

b) doručovat na žádost soudu vysílajícího státu dožádání orgánům přijímajícího státu příslušným k jejich vyřizování a sami vyřizovat dožádání týkající se státních příslušníků vysílajícího státu.

Článek 43

1. Příslušný orgán přijímajícího státu neprodleně uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu o úmrtí občana vysílajícího státu na území přijímajícího státu a doručí mu výpis z matriční knihy úmrtí nebo jiný doklad potvrzující úmrtí.

2. Stejně se postupuje, jestliže dědic, jiný oprávněný účastník nebo odkazovník, jemuž má připadnout dědictví projednávané na území přijímajícího státu, je státním příslušníkem vysílajícího státu, nemá však trvalý pobyt na území přijímajícího státu a na něm není zákonně zastupován.

3. Jestliže se příslušné orgány přijímajícího státu dozvědí o zahájení dědického řízení po zemřelém občanu vysílajícího státu v přijímajícím státě, který nemá žádného žijícího dědice nebo vykonavatele závěti v přijímajícím státě, bezodkladně o tom budou informovat konzulárního úředníka vysílajícího státu.

Článek 44

1. Konzulární úředník má právo:

a) podnikat potřebná opatření k ochraně a úschově dědictví po zemřelém občanovi vysílajícího státu, které se nachází na území přijímajícího státu. V souvislosti s tím se může obracet na příslušné orgány přijímajícího státu za účelem ochrany zájmů státního příslušníka vysílajícího státu, požadovat, aby příslušné orgány přijímajícího státu učinily potřebná opatření k zajištění a správě dědictví po zemřelém občanovi vysílajícího státu, a má právo být informován o učiněných opatřeních a být přítomen při soupisu a pečetění dědictví, pokud tento státní příslušník není jiným způsobem zastoupen;

b) zastupovat a hájit zájmy státního příslušníka vysílajícího státu, který má nebo tvrdí, že má právo na dědictví zanechané na území přijímajícího státu, bez ohledu na státní příslušnost zůstavitele, jestliže se tento zúčastněný státní příslušník nenalézá v přijímajícím státě nebo je nezletilý, dokud tato osoba nemá stanoveného zástupce.

2. Konzulární úředník poskytne přímo nebo prostřednictvím zástupce potřebnou pomoc příslušnému orgánu přijímajícího státu při provádění opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

3. Jestliže po splnění formalit spojených s pozůstalostí v přijímajícím státě připadne movité dědictví nebo výtěžek z prodeje movitostí nebo nemovitostí dědici, oprávněnému účastníku nebo odkazovníku, kteří jsou státními příslušníky vysílajícího státu a kteří nesídlí v přijímajícím státě a nemají svého zástupce, bude tento majetek nebo výtěžek z jeho prodeje předán konzulárnímu úředníku vysílajícího státu za podmínky, že:

a) byla prokázána způsobilost dědiců, oprávněných účastníků nebo odkazovníků;

b) příslušné orgány přijímajícího státu dají tam, kde to přichází v úvahu, souhlas s předáním dědictví nebo výtěžku z jeho prodeje;

c) veškeré dědické dluhy ohlášené ve lhůtě předepsané zákony přijímajícího státu jsou zaplaceny nebo zajištěny;

d) veškeré poplatky z dědictví jsou zaplaceny nebo zajištěny.

4. Jestliže občan vysílajícího státu, který nemá trvalý pobyt v přijímajícím státě, zemře během krátkodobého pobytu nebo cesty na území tohoto státu, budou osobní věci, doklady, peněžní částky a jiné cennosti, které měl tento občan s sebou a které nebyly vyžádány přítomným dědicem, bez dalších formalit předány do prozatímní úschovy konzulárnímu úředníku za účelem jejich předání dědici nebo jiné oprávněné osobě, přičemž se pro příslušné orgány přijímajícího státu vyhrazuje v zájmu provedení dědického řízení právo na převzetí těchto věcí. Konzulární úředník předá věci převzaté podle tohoto odstavce orgánu přijímajícího státu pověřenému jejich správou nebo likvidací. Rovněž musí dbát právních předpisů přijímajícího státu o vývozu těchto věcí a převodu peněžních částek.

Článek 45

1. Jakmile se příslušné úřady přijímajícího státu dovědí o případech, kdy je třeba ustanovit poručníka nebo opatrovníka pro občana vysílajícího státu, písemně to oznámí konzulárnímu úřadu.

2. Konzulární úředník může v případech podle odstavce 1 tohoto článku vcházet ve styk s příslušnými orgány přijímajícího státu a zvláště navrhovat vhodné osoby k ustanovení poručníkem nebo opatrovníkem, v souladu se zákony přijímajícího státu.

3. V případě, kdy není zajištěna správa majetku nezletilých nebo jiných osob nemajících

plnou způsobilost k právním úkonům, může se konzulární úředník postarat o jmenování správce tohoto majetku nebo požádat příslušné orgány přijímajícího státu o provedení příslušných opatření.

Článek 46

Konzulární úředník může v souladu s právními předpisy vysílajícího státu převzít péči nad nezletilým občanem tohoto státu, který žije na území přijímajícího státu, uznává-li tento stát takovou pravomoc.

Článek 47

Za účelem usnadnění výkonu konzulárních funkcí týkajících se občanů vysílajícího státu mají konzulární úředníci volnost spojení s těmito občany a přístupu k nim. Občané vysílajícího státu mají stejnou volnost spojení a přístupu ke konzulárním úředníkům.

Článek 48

1. Příslušné orgány přijímajícího státu musí bez prodlení, nejpozději však do pěti dnů, informovat konzulární úřad vysílajícího státu o případech, kdy v jeho konzulárním obvodě je občan vysílajícího státu vzat do vazby nebo kdy je jeho osobní svoboda jakýmkoli jiným způsobem omezena. Každá zpráva určená konzulárnímu úřadu osobou, která je vzata do vazby nebo jejíž osobní svoboda je jinak omezena, musí být těmito orgány rovněž doručena nejpozději do deseti dnů. Tyto orgány musí bez prodlení informovat osobu, které se to týká, o jejích právech, která má podle tohoto odstavce.

2. Konzulární úředníci mají právo tohoto občana navštěvovat, hovořit a dopisovat si s ním a zajistit jeho právní zastoupení. Výkon těchto práv nemůže být odložen na dobu delší patnácti dnů, počínaje vzetím do vazby nebo omezením jeho osobní svobody. Požádá-li však konzulární úředník o návštěvu občana po uplynutí deseti dnů od začátku zbavení nebo omezení osobní svobody tohoto občana, musí být návštěva umožněna ve lhůtě pěti dnů od podání žádosti.

3. Konzulární úředníci mají právo opakovaně navštěvovat občana vysílajícího státu v době trvání vazby nebo v době, kdy se nachází ve výkonu trestu odnětí svobody.

4. Práva uvedená v tomto článku budou vykonávána pouze v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu za předpokladu, že však tyto zákony a předpisy uvedená práva neruší.

Článek 49

1. Konzulární úředník má právo zajistit veškerou pomoc lodím vysílajícího státu v konzulárním obvodě, které se nacházejí v teritoriálních nebo vnitřních vodách a námořních nebo říčních přístavech přijímajícího státu.

2. Konzulární úředník může vstoupit na loď vysílajícího státu, jakmile je této lodi povolen volný styk s pobřežím, a volně se stýkat s kapitánem, posádkou a cestujícími, občany vysílajícího státu. Konzulární úředník se může dostavit v doprovodu členů konzulárního úřadu.

3. Kapitán a členové posádky lodi se mohou volně dostavit na konzulární úřad vysílajícího státu, setkat se a jednat s konzulárními úředníky s podmínkou, že dodržují přístavní předpisy a předpisy o přechodu státních hranic.

4. Aniž by byla dotčena práva příslušných orgánů přijímajícího státu, má konzulární úředník právo:

a) podle potřeby vést vyšetřování v souvislosti s jakoukoliv událostí, k níž došlo na lodi vysílajícího státu, vyslechnout kapitána lodi nebo kteréhokoliv člena posádky v souvislosti s touto událostí, pokud je to povoleno zákony a předpisy vysílajícího státu, kontrolovat lodní doklady, přijímat prohlášení o plavbě a místě určení lodi, jakož i poskytovat pomoc v souvislosti s příjezdem, pobytem a odjezdem lodi vysílajícího státu;

b) účastnit se řešení sporů mezi kapitánem lodi a členy posádky včetně sporů z pracovních smluv a sporů o výdělek, v rozsahu dovoleném zákony a předpisy vysílajícího státu;

c) činit opatření v souvislosti se jmenováním a odvoláním kapitána lodi nebo členů posádky, pokud je k tomu zmocněn zákony a předpisy vysílajícího státu;

d) činit opatření k přijetí kapitána lodi nebo členů posádky do nemocnice nebo k návratu do vlasti;

e) přijímat, sepisovat nebo ověřovat všechny listiny nebo jiné dokumenty, jež se vyžadují podle předpisů vysílajícího státu v souvislosti s lodí vysílajícího státu nebo s jejím nákladem;

f) činit jiná opatření za účelem dodržování předpisů vysílajícího státu o obchodních lodích.

5. Konzulární úředník může, pokud to není v rozporu se zákony a předpisy přijímajícího státu, vystupovat spolu s kapitánem nebo členem posádky před soudem nebo před jiným orgánem přijímajícího státu, aby jim poskytl pomoc v řízení vedeném před tímto soudem nebo orgánem.

6. Konzulární úředník se může obrátit na orgány přijímajícího státu a požádat je o spolupráci při výkonu svých funkcí stanovených v tomto článku.

Článek 50

1. Jestliže příslušné orgány přijímajícího státu mají v úmyslu přijmout donucovací opatření nebo zahájit vyšetřování na lodi vysílajícího státu, která se nachází ve vnitřních nebo teritoriálních

vodách přijímajícího státu, jsou tyto orgány povinny o tom informovat příslušného konzulárního úředníka. Pokud příslušné orgány, vzhledem k naléhavosti záležitosti, neměly možnost informovat konzulárního úředníka před přijetím uvedených opatření a jestliže konzulární úředník nebo jeho zástupce nebyli přítomni provedení zmíněných opatření, příslušné orgány přijímajícího státu mu ihned doručí potřebné informace o učiněných opatřeních.

2. Aniž by byla dotčena ustanovení článku 49, konzulární úředník vysílajícího státu bude ihned informován v případech, kdy orgány příslušné pro území přístavu budou nuceny vyslechnout kapitána nebo členy posádky na pobřeží v souvislosti s událostmi, které nejsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku.

3. Pokud o to kapitán lodi nebo konzulární úředník nepožádá, nemohou se příslušné orgány přijímajícího státu vměšovat do vnitřních záležitostí lodi, týkajících se vztahů mezi členy posádky, pracovních vztahů, kázně nebo jiné činnosti vnitřní povahy, pokud tím není narušen klid a bezpečnost přijímajícího státu.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se nevztahují na obvyklou celní, pasovou a zdravotní kontrolu ani na opatření podnikaná k záchraně lidského života na moři a řekách, k zabránění znečištění moře a řek a jiná opatření, přijatá na žádost nebo se souhlasem kapitána lodi.

Článek 51

1. Jestliže loď vysílajícího státu ztroskotá, uvízne nebo je jakkoliv jinak poškozena ve vnitřních nebo teritoriálních vodách přijímajícího státu, příslušný orgán přijímajícího státu o tom ihned vyrozumí konzulární úřad a seznámí jej s opatřeními podniknutými k záchraně cestujících, lodi, členů posádky a nákladu.

2. Konzulární úředník může poskytnout jakoukoliv pomoc lodi, členům posádky nebo cestujícím, jakož i učinit opatření k ochraně nákladu a opravě lodi. Příslušné orgány přijímajícího státu poskytnou veškerou potřebnou pomoc konzulárnímu úředníkovi při přijetí opatření týkajících se havárie lodi vysílajícího státu. Konzulární úředník může rovněž požádat orgány přijímajícího státu o přijetí takových opatření.

3. Jestliže majitel lodi, kapitán lodi nebo jiná oprávněná osoba nejsou s to učinit nezbytná opatření k ochraně lodi a jejího nákladu, může konzulární úředník, pokud je to dovoleno zákony a předpisy vysílajícího státu, učinit jménem majitele lodi opatření, která by učinil v takovém případě majitel lodi.

4. Ustanovení odstavce 3 tohoto článku se vztahují rovněž na každý předmět patřící státnímu příslušníku vysílajícího státu, který je součástí nákladu lodi vysílajícího státu nebo třetího státu a byl nalezen na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží nebo byl dopraven do přístavu přijímajícího státu.

5. Havarovaná loď a její náklad, jakož i potraviny na lodi nepodléhají celním poplatkům na území přijímajícího státu s výjimkou případů, kdy budou předány k užívání nebo ke spotřebě v tomto státě.

Článek 52

Ustanovení článků 49 až 51 této úmluvy se obdobně vztahují na letadla vysílajícího státu za předpokladu, že jejich použití není v rozporu s ustanoveními dvoustranné nebo mnohostranné dohody platné mezi smluvními stranami.

Článek 53

Konzulární úřad může na území přijímajícího státu vybírat za konzulární úkony konzulární poplatky stanovené zákony a předpisy vysílajícího státu.

Článek 54

1. Vedle funkcí uvedených v této úmluvě má konzulární úředník právo vykonávat i jiné konzulární funkce, jimiž jej pověří vysílající stát, pokud nejsou v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu a pokud tento stát nemá proti nim a jejich výkonu námitky.

2. Se souhlasem přijímajícího státu může vysílající stát vykonávat konzulární funkce v přijímajícím státě jménem třetího státu.

HLAVA V

Závěrečná ustanovení

Článek 55

Ve své úřední korespondenci s orgány přijímajícího státu budou konzulární úředníci používat úřední jazyk používaný v konzulárním obvodu.

Článek 56

1. Bez újmy na svých výsadách a imunitách jsou všechny osoby požívající těchto výsad a imunit povinny dodržovat zákony a předpisy přijímajícího státu, včetně dopravních předpisů a předpisů o pojištění motorových vozidel.

2. Konzulární úředníci z povolání a konzulární zaměstnanci nemohou vykonávat v přijímajícím státě žádnou výdělečnou nebo obchodní činnost pro svůj osobní prospěch ani se nesmějí vměšovat do vnitřních záležitostí přijímajícího státu.

3. Konzulární místnosti nebudou používány způsobem, který by byl v rozporu s výkonem konzulárních funkcí.

Článek 57

1. Členové konzulárního úřadu, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo v něm mají trvalý pobyt, podléhají jurisdikci přijímajícího státu s výjimkou případů, kdy jde o výkon jejich funkcí.

Nepožívají výsad a imunit na základě ustanovení hlavy III této úmluvy, vyjma těch, které jim přiznává článek 22, odstavec 3.

2. Ustanovení hlavy III této úmluvy s výjimkou článku 22, odstavce 3 se nevztahují na:

a) rodinné příslušníky osob podle odstavce 1 tohoto článku nebo rodinné příslušníky člena konzulárního úřadu, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo v něm mají trvalý pobyt;

b) členy soukromého personálu, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo v něm mají trvalý pobyt.

3. Přijímající stát musí vykonávat svoji jurisdikci nad osobami uvedenými v odstavcích 1 a 2 tohoto článku takovým způsobem, aby bezdůvodně neomezoval výkon funkcí konzulárního úřadu.

Článek 58

1. Ustanovení této úmluvy se obdobně vztahují na výkon konzulárních funkcí uskutečňovaný diplomatickými misemi.

2. Jména členů diplomatické mise pověřených výkonem konzulárních funkcí v rámci této diplomatické mise jsou písemně oznamována ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

3. Členové diplomatické mise uvedení v odstavci 2 tohoto článku i nadále požívají výsad a imunit, které mají jako členové diplomatické mise.

Článek 59

1. Tato úmluva bude ratifikována a vstoupí v platnost třicátý den po výměně ratifikačních listin, která se uskuteční v Bělehradě.

2. Úmluva se sjednává na neomezenou dobu. Každá smluvní strana ji může vypovědět ve výpovědní lhůtě 6 měsíců.

Článek 60

Dnem vstupu v platnost této úmluvy pozbývá platnosti Úmluva o konzulárních stycích mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií podepsaná v Praze 24. června 1963.

Na důkaz toho zmocněnci obou smluvních stran podepsali tuto úmluvu a opatřili ji pečetěmi.

Dáno v Praze dne 10. prosince 1981 ve dvou vyhotoveních, každé v českém a makedonském jazyku, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Československou socialistickou
republiku:

Dr. Dušan **Spáčil** v. r.

Za
Socialistickou federativní
republiku Jugoslávii:

Miodrag **Vlahovič** v. r.

43

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 16. prosince 1982

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a o vědeckých hodnostech a titulech, vydávaných v Československé socialistické republice a v Bulharské lidové republice

Dne 14. dubna 1982 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a o vědeckých hodnostech a titulech, vydávaných v Československé socialistické republice a v Bulharské lidové republice. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 11 dnem 18. listopadu 1982.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a o vědeckých hodnostech a titulech, vydávaných v Československé socialistické republice a v Bulharské lidové republice

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Bulharské lidové republiky,

vedeny přáním pokračovat v rozvoji spolupráce v oblasti vědy a vzdělání na základě Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o kulturní a vědecké spolupráci ze dne 10. dubna 1978,

vycházejíce z Úmluvy o vzájemném uznávání ekvivalentnosti dokladů o absolvování středních, středních odborných a vysokých škol a rovněž dokladů o udělení vědeckých hodností a titulů, podepsané v Praze dne 7. června 1972,

dohodly se takto:

Článek 1

Doklady o vzdělání vydané v Československé socialistické republice a v Bulharské lidové republice o získání základního vzdělání nebo o úspěšném ukončení základní školy se uznávají za rovnocenné; tyto doklady potvrzují, že jejich držitelé získali vzdělání v rozsahu vyžadovaném v obou státech pro studium na všech typech středních škol.

Článek 2

Doklady o vzdělání vydané v Československé socialistické republice po ukončení dvouleté nebo tříleté přípravy nebo studia na středních odborných učilištích, odborných učilištích, odborných školách a učňovských školách a v Bulharské lidové republice po ukončení dvouleté nebo tříleté přípravy nebo studia na odborných technických školách a učňovských školách se uznávají za rovnocenné; tyto doklady potvrzují, že jejich držitelé splnili kvalifikační požadavek vzdělání pro výkon určitých povolání.

Článek 3

Doklady o vzdělání vydané v Československé socialistické republice po ukončení gymnázií a v Bulharské lidové republice po ukončení středních

všeobecně vzdělávacích (polytechnických) škol se uznávají za rovnocenné; tyto doklady potvrzují, že jejich držitelé získali vzdělání v rozsahu vyžadovaném v obou státech pro studium na vysokých školách, jakož i pro výkon určitých povolání.

Článek 4

Doklady o vzdělání vydané v Československé socialistické republice po ukončení čtyřletého studia na středních odborných učilištích a po ukončení studia na středních školách pro pracující a v Bulharské lidové republice po ukončení středních odborných technických škol v příslušných oborech a odborně-vzdělávacích středisek se uznávají za rovnocenné; tyto doklady potvrzují, že jejich držitelé splnili kvalifikační požadavek vzdělání pro výkon určitých povolání a získali vzdělání v rozsahu vyžadovaném v obou státech pro studium na vysokých školách.

Článek 5

Doklady o vzdělání vydané v Československé socialistické republice po ukončení středních odborných škol, konzervatoří a hudebních a tanečních škol a v Bulharské lidové republice po ukončení středních odborných škol, středních uměleckých škol, středních pedagogických škol se uznávají za rovnocenné; tyto doklady potvrzují, že jejich držitelé splnili kvalifikační požadavek vzdělání pro výkon určitých povolání a získali vzdělání v rozsahu vyžadovaném v obou státech pro studium na vysokých školách.

Článek 6

Doklady o vzdělání vydané v Československé socialistické republice po ukončení pomaturitního studia na středních školách poskytujících úplné střední vzdělání a v Bulharské lidové republice po ukončení nástavbových středních škol se uznávají za rovnocenné; tyto doklady potvrzují, že jejich držitelé spnili kvalifikační požadavek vzdělání pro výkon určitých povolání. Doklady o ukončení nástavbových středních škol vydané v Bulharské lidové republice potvrzují, že jejich držitelé získali vzdělání v rozsahu, vyžadovaném v obou státech pro studium na vysokých školách.

Článek 7

Doklady o vzdělání vydané v Československé socialistické republice a v Bulharské lidové republice po ukončení vysoké školy se uznávají za rovnocenné; tyto doklady potvrzují, že jejich držitelům se dostalo vysokoškolského vzdělání v příslušném studijním oboru v rozsahu vyžadovaném pro výkon určitých povolání a pro přijetí do výchovy nových vědeckých pracovníků.

Článek 8

Doklady o udělení vědeckých hodností „doktor věd“ nebo „kandidát věd“ vydané v Československé socialistické republice a v Bulharské lidové republice se uznávají za rovnocenné.

Článek 9

Doklady o udělení vědeckopedagogických nebo uměleckopedagogických titulů „profesor“ nebo „docent“ vydané v Československé socialistické republice a doklady o udělení vědeckých titulů „profesor“ nebo „docent“ vydané v Bulharské lidové republice se uznávají za rovnocenné.

Doklady o udělení vědeckých titulů „odborný vědecký pracovník I. stupně“ a „odborný vědecký pracovník II. stupně“ vydané v Bulharské lidové republice se uznávají v Československé socialistické republice.

Článek 10

Příslušné státní orgány Československé socialistické republiky a Bulharské lidové republiky si budou vyměňovat srovnávací tabulky druhů dokladů uvedených v této dohodě, jakož i vzory vydávaných dokladů.

Článek 11

Tato dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót potvrzujících její schválení.

Tato dohoda bude platit, dokud ji jedna ze smluvních stran písemně nevypoví v jednoroční lhůtě.

Dáno v Praze dne 14. dubna 1982 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a bulharském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Milan **Vondruška** v. r.
ministr školství ČSR

Za vládu
Bulharské lidové republiky:

Alexandr **Fol** v. r.
ministr lidové osvěty BLR

44

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 20. prosince 1982

o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních

Dne 24. června 1981 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Kábulu dne 8. listopadu 1982.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 52 dnem 8. prosince 1982.

České znění Smlouvy se vyhlašuje současně.

První náměstek:

Řehořek v. r.

SMLOUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních

Prezident Československé socialistické republiky a předseda Revoluční rady Afghánské demokratické republiky,

vedeni snahou dále upevňovat přátelské vztahy a spolupráci mezi oběma státy a přáním upravit po vzájemné dohodě právní pomoc v oblasti práva občanského a trestního

rozhodli se uzavřít tuto smlouvu a za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky: ing. Bohuslava Chňoupka, ministra zahraničních věcí

a

předseda Revoluční rady Afghánské demokratické republiky:

Šáha Muhammada Dósta, ministra zahraničních věcí,

kteří po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, se dohodli takto:

ČÁST I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

HLAVA 1

PRÁVNÍ OCHRANA A PRÁVNÍ POMOC V OBČANSKÝCH A TRESTNÍCH VĚCECH

Článek 1

Právní ochrana

(1) Občané jedné smluvní strany požívají na území druhé smluvní strany stejné právní ochrany v osobních a majetkových věcech jako občané druhé smluvní strany.

(2) Občané jedné smluvní strany mohou před justičními orgány druhé smluvní strany vystupovat, hájit svá práva, podávat žádosti, návrhy na zahájení řízení a opravné prostředky za stejných podmínek, jako občané této smluvní strany.

(3) Ustanovení této smlouvy o občanech smluvních stran se vztahují přiměřeně také na právnické

osoby, zřízené podle právního řádu jedné ze smluvních stran, které mají sídlo na území této smluvní strany.

Článek 2

Právní pomoc

(1) Justiční orgány smluvních stran si poskytují ve věcech upravených touto smlouvou navzájem právní pomoc.

(2) Pro účely této smlouvy výraz „věci občanské" zahrnuje rovněž věci rodinné a pracovní.

(3) Pro účely této smlouvy výraz „justiční orgán" označuje každý státní orgán jedné ze smluvních stran, do jehož působnosti patří projednávání věcí upravených touto smlouvou podle právního řádu jeho státu.

Článek 3

Rozsah právní pomoci

Smluvní strany si navzájem poskytují právní pomoc prováděním jednotlivých úkonů, zejména sepisováním, zasíláním a doručováním písemností a prováděním důkazů.

Článek 4

Způsob styku

(1) Justiční orgány smluvních stran se při provádění této smlouvy stýkají navzájem prostřednictvím příslušných ústředních orgánů, pokud tato smlouva nestanoví jiný způsob.

(2) Pro účely této smlouvy se ústředními orgány rozumí:

a) na straně Československé socialistické republiky:
   — Generální prokuratura Československé socialistické republiky,
   — ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky,
   — ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky,

b) na straně Afghánské demokratické republiky:
   — Generální prokuratura,
   — Nejvyšší soud,
   — ministerstvo spravedlnosti.

(3) Ústřední orgány smluvních stran používají při vzájemném styku při provádění této smlouvy svých úředních jazyků a vždy též jazyk anglický.

Článek 5

Dožádání

(1) Dožádání musí obsahovat:

a) označení dožadujícího orgánu,

b) označení dožádaného orgánu,

c) označení věci, v které se o právní pomoc žádá,

d) jména a příjmení účastníků, obviněných, obžalovaných a případně jejich zástupců, místo jejich bydliště nebo přechodného pobytu, jejich státní občanství a povolání, v trestních věcech podle možnosti také místo a datum jejich narození a jména a příjmení rodičů; u právnických osob jejich název a sídlo,

e) předmět dožádání a údaje, které jsou potřebné pro vyřízení dožádání,

f) v trestních věcech také popis a zákonné označení soudně trestného činu a údaje o poškozeném a výši škody, byla-li činem způsobena.

(2) Dožádání a k němu připojené písemnosti musí být vyhotoveny v úředním jazyku dožádané smluvní strany nebo musí být připojen překlad do tohoto jazyka, nebo do jazyka anglického. Každý překlad spojený s dožádáním musí být ověřen k tomu oprávněným tlumočníkem nebo diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem jedné ze smluvních stran.

(3) V dožádání bude uvedeno datum jeho vyhotovení, bude vlastnoručně podepsáno a opatřeno otiskem úředního razítka.

Článek 6

Vyřízení dožádání

(1) Při vyřizování dožádání postupuje dožádaný orgán podle právního řádu svého státu. Může však na žádost dožadujícího orgánu provést dožádání způsobem v něm uvedeným, pokud to není v rozporu s právním řádem jeho státu.

(2) Jestliže dožádaný orgán není příslušný k vyřízení dožádání, postoupí je bezodkladně příslušnému orgánu a uvědomí o tom dožadující orgán.

(3) Jestliže adresa uvedená v dožádání není přesná nebo jestliže osoba, které se dožádání týká, na uvedené adrese nebydlí, učiní dožádaný orgán opatření ke zjištění její správné adresy.

(4) Dožádaný orgán oznámí včas přímo dožadujícímu orgánu na jeho žádost místo a čas vyřizování dožádání.

(5) Po vyřízení dožádání vrátí dožádaný orgán na žádost spisy dožadujícímu orgánu. V případě, že není možno dožádání vyhovět, vrátí dožádaný orgán spisy dožadujícímu orgánu a současně oznámí důvody, pro které není možno dožádání vyřídit.

Článek 7

Doručování

Dožádaný orgán zařídí doručení písemnosti podle prárvního řádu svého státu, jestliže doručovaná písemnost je sepsána v jazyku dožádané smluvní strany nebo je k ní připojen ověřený překlad do

tohoto jazyka. Jinak dožádaný orgán doručí písemnost adresátovi, jestliže je ochoten ji přijmout dobrovolně.

Článek 8

Doklad o doručení

(1) Doručení se prokáže potvrzením podepsaným příjemcem a opatřeným otiskem úředního razítka, datem a podpisem doručujícího orgánu nebo potvrzením vydaným tímto orgánem, kterým se prokazuje způsob, místo a datum doručení. Je-li doručovaná písemnost zaslána ve dvou vyhotoveních, může se její přijetí a doručení potvrdit na druhém stejnopise.

(2) Doklad o doručení se zasílá bezodkladně dožadující smluvní straně. V případě, že není možno doručení provést, dožádaná smluvní strana oznámí bezodkladně dožadující smluvní straně důvody, které brání doručení.

Článek 9

Vyřizování dožádání diplomatickými misemi nebo konzulárními úřady

Smluvní strany mohou doručovat písemnosti vlastním občanům a vyslýchat je také prostřednictvím svých diplomatických misí nebo konzulárních úřadů. V těchto případech nesmí být použito donucovacích prostředků.

Článek 10

Ochrana svědků a znalců

(1) Občan, který má pobyt na území jedné smluvní strany a který má být vyslechnut před justičním orgánem druhé smluvní strany jako svědek nebo znalec, není povinen se na předvolání tohoto orgánu dostavit; předvolání proto nesmí obsahovat pohrůžku donucení pro případ nedostavení se.

(2) Svědek nebo znalec, který má pobyt na území jedné ze smluvních stran a který se dostavil na předvolání k justičnímu orgánu druhé smluvní strany, nesmí být na jejím území bez ohledu na své státní občanství trestně stíhán ani podroben omezení osobní svobody za čin, který spáchal před překročením státních hranic dožadující smluvní strany, nelze na něm vykonat trest za takový čin dříve uložený ani nemůže být trestně stíhán v souvislosti s podáním svědectví nebo znaleckého posudku.

(3) Svědek nebo znalec pozbude ochrany uvedené v odstavci 2 tohoto článku, jestliže neopustí území dožadující smluvní strany do sedmi dnů ode dne, kdy mu justiční orgán, který ho předvolal, oznámil, že jeho přítomnost není dále potřebná, nebo jestliže opustil území dožadující smluvní strany a dobrovolně se tam vrátil. Do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou svědek nebo znalec nemohl opustit území této smluvní strany z důvodů na něm nezávislých.

(4) Předvolaný občan má právo na náhradu výdajů na cestu a pobyt, jakož i ušlého výdělku a znalec kromě toho i na znalečné. V předvolání se uvede, jaké náhrady předvolanému patří. Na jeho žádost se mu poskytne záloha na náhradu výdajů.

Článek 11

Náklady právní pomoci

(1) Smluvní strany nebudou požadovat náhradu nákladů provedení dožádání kromě znalečného a jiných výdajů vzniklých v souvislosti s provedením znaleckých důkazů.

(2) Provedení znaleckého důkazu možno vázat na podmínku složení zálohy.

(3) Dožádaný orgán oznámí dožadujícímu orgánu na jeho žádost výši nákladů vzniklých vyřízením dožádání.

Článek 12

Odmítnutí právní pomoci

Poskytnutí právní pomoci může být odmítnuto:

a) jestliže dožádaná smluvní strana má za to, že vyřízení by mohlo ohrozit její svrchovanost nebo její bezpečnost nebo by bylo v rozporu s jejím veřejným pořádkem;

b) ve věcech trestních též, jestliže se dožádání týká činu, který podle právního řádu dožádané smluvní strany není soudně trestný.

Článek 13

Právní informace

Ústřední orgány smluvních stran si budou na žádost poskytovat informace o právních předpisech, které platí nebo platily na jejich území, texty těchto předpisů a informace o právní praxi.

Článek 14

Platnost a důkazní moc listin

(1) Listiny vydané nebo ověřené v předepsané formě a opatřené otiskem úředního razítka příslušného státního orgánu nebo úřední osoby (tlumočníka, znalce) jedné smluvní strany nevyžadují na území druhé smluvní strany dalšího ověření. To platí i pro podpisy na listinách a pro podpisy, které byly ověřeny podle předpisů jedné ze smluvních stran.

(2) Listiny, které jsou na území jedné ze smluvních stran považovány za veřejné, mají důkazní moc veřejných listin také na území druhé smluvní strany.

Článek 15

Zjišťování adres a jiných údajů

(1) Ústřední orgány smluvních stran si na žádost poskytnou pomoc při zjišťování adres osob,

které se zdržují na jejich území, je-li to třeba k uplatnění práv jejich občanů.

(2) Je-li u justičního orgánu jedné smluvní strany uplatněn nárok na výživné proti osobě, která se zdržuje na území druhé smluvní strany, poskytne tato smluvní strana na žádost pomoc i při zjišťování zdroje a výše příjmů této osoby.

HLAVA 2

ZASÍLÁNÍ DOKLADŮ O OSOBNÍM STAVU A JINÝCH LISTIN

Článek 16

(1) Smluvní strany si navzájem zasílají výpisy z matrik o narození, o uzavření manželství a o úmrtí občanů druhé smluvní strany, jakož i sdělení o všech změnách v těchto matrikách. Tyto výpisy se zasílají z úřední povinnosti ihned po provedení zápisu do matriky (nebo ve smluvené lhůtě).

(2) Na žádost jedné smluvní strany zašle druhá smluvní strana výpisy z matrik pro úřední potřebu.

(3) Výpisy z matrik podle tohoto článku se zasílají bezplatně diplomatickou cestou.

Článek 17

Žádosti občanů smluvních stran o výpis z matriky nebo opis jiné listiny týkající se osobního stavu je možno zaslat přímo příslušnému matričnímu úřadu nebo justičnímu orgánu druhé smluvní strany. Vyžádané doklady se žadateli zasílají prostřednictvím diplomatické mise nebo konzulárního úřadu státu, jehož orgán doklad vydal. Diplomatická mise nebo konzulární úřad vybere při předání od žadatele poplatek za vyhotovení dokladu.

Článek 18

Smluvní strany si budou navzájem zasílat způsobem uvedeným v článku 16 odst. 3 této smlouvy opisy rozhodnutí týkajících se osobního stavu občanů druhé smluvní strany, která nabyla právní moci.

HLAVA 3

NÁKLADY ŘÍZENÍ

Článek 19

Osvobození od složení žalobní jistoty

Občanům jedné smluvní strany, kteří vystupují před justičními orgány druhé smluvní strany, pokud mají bydliště nebo přechodný pobyt na území jedné ze smluvních stran, není možno uložit, aby složili žalobní jistotu za náklady řízení jen z toho důvodu, že jsou cizinci nebo že na území druhé smluvní strany nemají bydliště ani přechodný pobyt.

Článek 20

Výkon rozhodnutí o nákladech řízení

(1) Jestliže bylo účastníku osvobozenému od složení žalobní jistoty za náklady řízení podle článku 19 této smlouvy uloženo rozhodnutím justičního orgánu jedné smluvní strany, které nabylo právní moci, uhradit náklady řízení, vykoná se toto rozhodnutí na návrh oprávněné osoby na území druhé smluvní strany bezplatně.

(2) Návrh a jeho přílohy budou vyhotoveny podle článku 29 této smlouvy.

(3) Justiční orgán, který rozhoduje o nařízení výkonu rozhodnutí podle odstavce 1 tohoto článku, se omezí na zjištění, zda rozhodnutí o nákladech nabylo právní moci a je vykonatelné.

Osvobození od poplatků a záloh

Článek 21

Občanům jedné smluvní strany se na území druhé smluvní strany poskytuje osvobození od soudních poplatků a záloh, jiných nákladů řízení a další výhody týkající se poplatků za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako občanům druhé smluvní strany. Totéž platí i pro ustanovení bezplatného právního zástupce.

Článek 22

(1) Výhody podle ustanovení článku 21 této smlouvy se poskytnou na základě osvědčení o osobních a majetkových poměrech žadatele. Toto osvědčení vydává příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území má žadatel bydliště nebo přechodný pobyt.

(2) Jestliže žadatel nemá bydliště ani přechodný pobyt na území žádné ze smluvních stran, může osvědčení vydat i diplomatická mise nebo konzulární úřad smluvní strany, jejímž je občanem.

(3) Justiční orgán, který rozhoduje o žádosti o výhody, může od orgánu, který potvrzení vydal, žádat doplnění údajů nebo potřebná objasnění.

Článek 23

Jestliže příslušný justiční orgán přiznal výhody uvedené v článku 21 této smlouvy občanovi druhé smluvní strany, vztahují se na celé řízení a také na řízení o výkonu rozhodnutí.

Článek 24

(1) Jestliže občan jedné ze smluvních stran podává žádost o přiznání výhod uvedených v článku 21 této smlouvy před justičním orgánem druhé smluvní strany, může tak učinit také u justičního orgánu jedné ze smluvních stran příslušného podle místa svého bydliště nebo přechodného pobytu. Tento orgán postoupí žádost spolu s osvědčením vydaným

podle článku 22 této smlouvy justičnímu orgánu druhé smluvní strany.

(2) Žádost lze podat současně s návrhem na zahájení řízení.

ČÁST II

UZNÁNÍ A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článek 25

Smluvní strany uznají a vykonají na svém území tato rozhodnutí vydaná na území druhé strany:

a) rozhodnutí justičních orgánů v občanských věcech, jakož i schválené smíry v těchto věcech;

b) rozhodnutí justičních orgánů v trestních věcech týkající se náhrady škody a jiných občanskoprávních nároků;

c) rozhodnutí rozhodčích orgánů, jakož i smíry před nimi uzavřené.

Článek 26

(1) Rozhodnutí uvedená v článku 25 této smlouvy se uznají a vykonají za podmínek, že:

a) rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;

b) uznání a výkonu nebrání výlučná pravomoc orgánů smluvní strany, na jejímž území se o uznání a výkon žádá;

c) účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, včas a řádně předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;

d) rozhodnutí není v rozporu s rozhodnutím, které nabylo právní moci, vydaným dříve mezi týmiž účastníky v téže věci justičním orgánem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno;

e) před orgánem dožádané smluvní strany neprobíhá řízení mezi týmiž účastníky o téže věci, které bylo zahájeno jako prvé;

f) rozhodnutí justičního orgánu třetího státu, které bylo vydáno v téže věci mezi týmiž účastníky, nebylo uznáno nebo vykonáno na území dožádané smluvní strany;

g) smluvní strana, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá, má za to, že uznání nebo výkon neohrozí její svrchovanost nebo bezpečnost nebo nebude v rozporu s jejím veřejným pořádkem.

(2) Předběžně vykonatelná rozhodnutí a předběžná opatření se v dožádaném státě uznávají a vykonávají, i když podléhají řádným opravným prostředkům, jestliže obdobná rozhodnutí mohou být v tomto státě vydána a vykonána.

Článek 27

Rozhodnutí rozhodčích orgánů budou uznána a vykonána za podmínek uvedených v článku 26 této smlouvy, jestliže:

a) rozhodnutí se zakládá na písemné dohodě o příslušnosti rozhodčího orgánu a vydal je rozhodčí orgán dohodou určený v mezích svého oprávnění stanoveného dohodou a

b) dohoda o příslušnosti rozhodčího orgánu je platná podle právního řádu účastníky zvoleného a nebyl-li právní řád účastníky zvolen, podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Článek 28

O uznání a nařízení výkonu rozhodnutí rozhoduje justiční orgán smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Článek 29

(1) Návrh na uznání nebo výkon rozhodnutí je možno podat přímo příslušnému justičnímu orgánu smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat, nebo justičnímu orgánu, který ve věci rozhodl jako orgán prvého stupně; v tomto případě se návrh postoupí justičnímu orgánu druhé smluvní strany způsobem uvedeným v článku 4 této smlouvy.

(2) K návrhu se připojí:

a) rozhodnutí justičního orgánu nebo ověřený opis tohoto rozhodnutí s potvrzením o právní moci a o vykonatelnosti, pokud tyto skutečnosti nevyplývají ze samotného znění rozhodnutí;

b) doklad o tom, že účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, řádně a včas předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen, pokud to nevyplývá ze samotného znění rozhodnutí;

c) ověřený překlad návrhu i písemností uvedených pod písmeny a) a b) tohoto odstavce do jazyka dožádané smluvní strany nebo do jazyka anglického.

Článek 30

(1) Justiční orgán, který rozhoduje o návrhu na uznání nebo výkon rozhodnutí, zkoumá, zda jsou splněny podmínky uvedené v článcích 26 a 27 této smlouvy.

(2) Nestanoví-li tato smlouva jiný postup, justiční orgán smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat, postupuje podle právního řádu svého státu.

Článek 31

Justiční orgán smluvní strany, na jejímž území náklady řízení zálohoval stát, požádá příslušný justiční orgán druhé smluvní strany, aby náklady a poplatky vymohl. Justiční orgán vybranou částku odevzdá diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu dožadující smluvní strany.

ČÁST III

TRESTNÍ VĚCI

HLAVA 1

Článek 32

Převzetí trestního stíhání

(1) Každá smluvní strana se zavazuje, že na žádost druhé smluvní strany zahájí podle svého právního řádu trestní stíhání proti svému občanovi, který na území druhé smluvní strany spáchal soudně trestný čin.

(2) K žádosti o stíhání se připojí spisy týkající se věci, všechny dostupné důkazní prostředky, údaje o škodě, byla-li soudně trestným činem způsobena a text trestních předpisů použitelných na čin podle právního řádu platného v místě spáchání; v případě, že tyto přílohy nejsou dostačující, budou na žádost smluvní strany, která zahájila trestní stíhání, zaslány doplňující údaje.

(3) Nároky poškozených na náhradu škody uplatněné před předáním trestního stíhání u justičních orgánů dožadující smluvní strany budou projednány v řízení na území dožádané smluvní strany.

(4) Smluvní strana, která zahájila trestní stíhání, oznámí bezodkladně druhé smluvní straně výsledek trestního řízení. Bude-li vydán rozsudek a nabude právní moci, zašle se na žádost jeho opis.

HLAVA 2

VYDÁVÁNÍ

Článek 33

Povinnost k vydání

(1) Smluvní strany se zavazují, že za podmínek stanovených v této smlouvě si na žádost vydají k provedení trestního řízení nebo k výkonu trestu osoby, které se zdržují na jejich území.

(2) Vydání k provedení trestního řízení je přípustné pouze pro činy, za které může být uložen podle právních řádů obou smluvních stran trest odnětí svobody na dobu přesahující jeden rok.

(3) Vydání k výkonu trestu je přípustné pouze pro činy trestné podle právních řádů obou smluvních stran, pro které byla vyžádaná osoba odsouzena k trestu odnětí svobody nejméně na jeden rok nebo k trestu těžšímu.

(4) S výjimkou ustanovení článku 34 písm. a) a c) nelze odmítnout vydání osob, které se dopustily protiprávních činů proti bezpečnosti civilního letectví ve smyslu ustanovení Úmluvy o potlačení protiprávního zmocnění se letadel, podepsané 16. prosince 1970 v Haagu a Úmluvy o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví, podepsané 23. září 1971 v Montrealu, jakož i osob, které se dopustily protiprávních činů ve smyslu ustanovení ostatních mezinárodních úmluv proti terorismu, jejichž smluvními stranami jsou nebo budou Československá socialistická republika i Afghánská demokratická republika.

Článek 34

Odmítnutí vydání

Vydání je nepřípustné, jestliže:

a) vyžadovaná osoba je občanem dožádané smluvní strany;

b) čin byl spáchán na území dožádané smluvní strany;

c) podle právního řádu dožádané smluvní strany trestní řízení nemůže být zahájeno nebo rozsudek nemůže být vykonán z důvodu promlčení nebo z jiných zákonných důvodů;

d) by bylo v rozporu s právním řádem jedné ze smluvních stran;

e) proti osobě, jejíž vydání se žádá, byl pro týž soudně trestný čin na území dožádané smluvní strany vynesen rozsudek, který nabyl právní moci, nebo trestní řízení bylo zastaveno rozhodnutím, které nabylo právní moci;

f) podle právního řádu jedné ze smluvních stran se trestní stíhání zahajuje na návrh poškozeného.

Článek 35

Žádost o vydání

(1) Žádost o vydání musí obsahovat jméno a příjmení osoby, jejíž vydání se žádá, datum a místo jejího narození, její státní občanství, údaje o jejím pobytu, údaje o spáchaném činu a o škodě, byla-li soudně trestným činem způsobena.

(2) K žádosti o vydání k trestnímu řízení se připojí ověřený opis zatýkacího rozkazu nebo jiné listiny mající stejnou platnost, popis spáchaného činu a znění ustanovení právních předpisů, která se vztahují na čin spáchaný vyžadovanou osobou. Byl-li spáchán soudně trestný čin proti majetku, oznámí se také výše škody, která byla nebo mohla být činem způsobena.

(3) K žádosti o vydání k výkonu trestu se připojí ověřený opis rozsudku, který nabyl právní moci, jakož i znění ustanovení právních předpisů, která se vztahují na spáchaný čin. Jestliže odsouzený vykonal část trestu, oznámí se, jakou část vykonal.

(4) Dožadující smluvní strana není povinna připojit k žádosti o vydání důkazy o vině vyžadované osoby.

Článek 36

Zatčení za účelem vydání

V případě, že žádost o vydání je dostatečně odůvodněna podle této smlouvy, dožádaná smluvní strana učiní bezodkladně opatření podle svého právního řádu k zatčení osoby, o jejíž vydání se žádá.

Článek 37

Doplnění žádosti o vydání

(1) Jestliže žádost o vydání neobsahuje všechny potřebné údaje, může dožádaná smluvní strana požádat o doplňující údaje a určit lhůtu do dvou měsíců k jejich zaslání. Tato lhůta může být ze závažných důvodů na žádost prodloužena.

(2) Jestliže dožadující smluvní strana nezašle žádané doplňující údaje v určené lhůtě, může dožádaná smluvní strana zatčenou osobu propustit.

Článek 38

Předběžné zatčení

(1) Zatčení se může provést i před obdržením žádosti o vydání, jestliže dožadující smluvní strana o to výslovně požádá a oznámí, že proti osobě byl vydán zatýkací rozkaz nebo jiná listina mající stejnou platnost anebo rozsudek, na základě kterého bude žádat o vydání. Žádost o předběžné zatčení se může podat poštou nebo telegraficky.

(2) Příslušné orgány smluvních stran mohou i bez takové žádosti zatknout osobu zdržující se na jejich území, která podle jejich informací spáchala čin, pro který je vydání podle této smlouvy možné.

(3) Druhá smluvní strana musí být o zatčení podle předchozích odstavců bezodkladně vyrozuměna.

Článek 39

Propuštění předběžně zatčené osoby

(1) Osoba zatčená podle článku 38 odst. 1 této smlouvy může být propuštěna, jestliže žádost o vydání nedojde do jednoho měsíce po oznámení předběžného zatčení dožadující smluvní straně.

(2) Osoba zatčená podle článku 38 odst. 2 této smlouvy bude propuštěna, jestliže žádost o vydání nebo o předběžné zatčení podle článku 38 odst. 1 nedojde do patnácti dnů po oznámení zatčení dožadující smluvní straně.

Článek 40

Odklad vydání

Jestliže osoba, jejíž vydání se žádá, je trestně stíhána, vykonává nebo má vykonat trest za jiný soudně trestný čin na území dožádané smluvní strany, může se vydání odložit do skončení trestního stíhání nebo do skončení výkonu trestu nebo do upuštění od potrestání nebo prominutí výkonu trestu.

Článek 41

Dočasné vydání

(1) Jestliže odklad vydání podle článku 40 této smlouvy může být příčinou promlčení trestního stíhání nebo závažných těžkostí při vyšetřování spáchaného činu, může být vyžadovaná osoba dožadující smluvní straně vydána dočasně.

(2) Dočasně vydaná osoba musí být bezodkladně vrácena po provedení procesních úkonů, pro které byla vydána, nejpozději však do tří měsíců ode dne dočasného vydání.

Článek 42

Několik žádostí o vydání

Jestliže o vydání téže osoby žádá několik států, dožádaná smluvní strana rozhodne, které žádosti vyhoví. Přihlédne při tom zejména ke státnímu občanství vyžadované osoby, povaze spáchaného činu a místu jeho spáchání, jakož i k pořadí doručení jednotlivých žádostí.

Článek 43

Meze trestního stíhání vydaných osob

(1) Bez souhlasu dožádané smluvní strany nesmí být vydaná osoba trestně stíhána ani na ní nesmí být vykonán rozsudek pro jiný soudně trestný čin, spáchaný před vydáním, než pro který bylo vydání povoleno.

(2) Bez souhlasu dožádané smluvní strany nesmí být vydaná osoba vydána do třetího státu.

(3) Souhlas dožádané smluvní strany není potřebný, jestliže:

a) vydaná osoba neopustí do jednoho měsíce po skončení trestního stíhání nebo výkonu trestu území dožadující smluvní strany; do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou nemohla vydaná osoba opustit území dožadující smluvní strany nezávisle na své vůli;

b) vydaná osoba opustila území dožadující smluvní strany a znovu se na toto území dobrovolně vrátila.

Článek 44

Předání vyžádané osoby

Dožádaná smluvní strana oznámí dožadující smluvní straně místo a čas předání. Nepřevezme-li dožadující smluvní strana vydanou osobu do sedmi dnů od stanoveného dne, může být tato osoba propuštěna. Na žádost jedné ze smluvních stran může být tato lhůta prodloužena až o dalších sedm dnů.

Článek 45

Opakované vydání

Vyhne-li se vydaná osoba trestnímu stíhání nebo výkonu trestu a vrátí-li se na území dožádané smluvní strany, bude na novou žádost vydána bez předložení písemností uvedených v článku 35 této smlouvy.

Článek 46

Sdělení výsledků trestního řízení

Dožadující smluvní strana oznámí dožádané smluvní straně výsledek trestního řízení proti vydané osobě. Byl-li proti této osobě vynesen rozsudek, zašle se na žádost, po nabytí právní moci, jeho opis.

Článek 47

Průvoz

(1) Jedna smluvní strana povolí na žádost druhé smluvní strany přes svoje území průvoz osoby, která byla vydána třetím státem smluvní straně žádající o průvoz. Žádost o povolení průvozu může být odmítnuta z důvodů uvedených v článku 34 této smlouvy.

(2) Žádost o povolení průvozu se podává a projednává jako žádost o vydání.

(3) Orgány dožádané smluvní strany provedou průvoz způsobem, který považují za nejvhodnější.

Článek 48

Náklady vydání a průvozu

Náklady spojené s vydáním nese smluvní strana, na jejímž území vznikly, s výjimkou nákladů dopravy, které hradí dožadující smluvní strana. Náklady průvozu nese dožadující smluvní strana.

Článek 49

Vydání věcí

(1) Dožadující smluvní straně se vydají věci, které byly použity ke spáchání soudně trestného činu, pro který je vydání podle této smlouvy možné, jakož i věci, které pachatel takovým činem získal anebo, pokud těmito věcmi nakládal, jejich protihodnota, nebo věci, které mohou sloužit jako důkaz; tyto věci se vydají i v tom případě, že k vydání pachatele nedojde.

(2) Dožádaná smluvní strana může dočasně odložit vydání žádaných věcí, jsou-li zapotřebí v jiném trestním řízení.

(3) Práva třetích osob k vydaným věcem zůstávají nedotčena. Po skončení trestního řízení vrátí dožadující smluvní strana tyto věci dožádané smluvní straně, aby mohly být odevzdány oprávněným osobám. V odůvodněných případech a se souhlasem dožádané smluvní strany mohou být věci odevzdány oprávněným osobám přímo.

HLAVA 3

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O PRÁVNÍ POMOCI V TRESTNÍCH VĚCECH

Článek 50

Oznamování odsouzení

(1) Smluvní strany si navzájem podají zprávy o rozsudcích v trestních věcech, které soudy jedné smluvní strany vynesly nad občany druhé smluvní strany a které nabyly právní moci.

(2) Na základě odůvodněné žádosti si smluvní strany oznámí odsuzující rozsudky nad osobami, které nejsou občany dožadující smluvní strany.

(3) Smluvní strany si na žádost zasílají otisky prstů osob, uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, je-li to možné.

Článek 51

Výpisy z rejstříku trestů

Orgány jedné smluvní strany zašlou justičním orgánům druhé smluvní strany na jejich žádost výpisy z rejstříku trestů.

ČÁST IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 52

(1) Tato smlouva bude ratifikována. Výměna ratifikačních listin bude provedena v Kábulu.

(2) Tato smlouva vstoupí v platnost třicátým dnem po výměně ratifikačních listin.

Článek 53

Tato smlouva se uzavírá na neomezenou dobu. Každá smluvní strana může smlouvu vypovědět písemným oznámením zaslaným diplomatickou cestou. Smlouva pozbude platnosti uplynutím šesti měsíců od data doručení výpovědi.

Na důkaz toho zmocněnci obou stran tuto smlouvu podepsali a připojili k ní své pečetě.

Dáno v Praze dne 24. června 1981 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyku českém, dari a anglickém; v případě rozdílného výkladu bude rozhodující znění v jazyku anglickém.

Za
Československou socialistickou republiku:

Ing. Bohuslav **Chňoupek** v. r.
ministr zahraničních věcí ČSSR

Za
Afghánskou demokratickou republiku:

Šáh Muhammad **Dóst** v. r.
ministr zahraničních věcí ADR

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu

1. **výnos** ze dne 18. srpna 1982 čj. XI/1-14 778/82 **o poskytování zvláštního příplatku pracovníkům Státní tiskárny cenin.**

   Tímto výnosem se zrušuje výnos federálního ministerstva financí ze dne 19. října 1974 čj. XI/1-21 995/74 o poskytování zvláštního příplatku pracovníkům Státní tiskárny cenin registrovaný v částce 24/1974 Sb.

   Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1982 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu financí a ve Státní tiskárně cenin;

2. **výnos** ze dne 15. září 1982 čj. XI/1-16 354/82 **o odměňování dělníků a technickohospodářských pracovníků Státní tiskárny cenin.**

   Tímto výnosem se zrušuje výnos federálního ministerstva financí ze dne 9. října 1974 čj. XI/1-21 924/74 o odměňování dělníků a technickohospodářských pracovníků Státní tiskárny cenin registrovaný v částce 24/1974 Sb.

   Výnos nabyl účinnosti dnem 1. října 1982 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu financí a ve Státní tiskárně cenin;

3. **výnos** ze dne 20. října 1982 čj. XI/1-18 770/82 **o odměňování pracovníků bank řízených federálním ministerstvem financí.**

   Tímto výnosem se zrušuje výnos ministerstva financí České socialistické republiky ze dne 22. ledna 1969 čj. 242/2625/1969, kterým se upravují platové poměry pracovníků Čsl. obchodní banky, Živnostenské banky a Investiční banky registrovaný v částce 8/1969 Sb. a výnos federálního ministerstva financí ze dne 15. května 1975 čj. XI/1-11 516/75 o změně výnosu ministerstva financí ČSR ze dne 22. ledna 1969 čj. 242/2625/1969, kterým se upravují platové poměry pracovníků Československé obchodní banky, a. s., Živnostenské banky, n. p. a Investiční banky registrovaný v částce 17/1975 Sb.

   Výnos nabyl účinnosti dnem 1. prosince 1982 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu financí, v Československé obchodní bance, a. s., Živnostenské bance, n. p. a Investiční bance.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 20. prosince 1982 **o odměňování obchodně provozních pracovníků v podniku zahraničního obchodu Tuzex.**

Výnos byl publikován pod č. 22 v částce 16 Věstníku federálního ministerstva zahraničního obchodu ze dne 29. prosince 1982 a účinnosti nabyl dnem 1. ledna 1983. Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu.

Ministr vnitra Československé socialistické republiky

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu dne 30. prosince 1982 **rozkaz č. 26 — Úprava odměňování pracovníků Stavební výroby federálního ministerstva vnitra.**

Rozkaz nabyl účinnosti dnem vydání; zrušuje se jím rozkaz ministra vnitra Československé socialistické republiky ze dne 22. července 1977 č. 17 — Úprava odměňování pracovníků Stavební výroby federálního ministerstva vnitra (reg. v částce 20/1977 Sb.).

Do rozkazu lze nahlédnout ve federálním ministerstvu vnitra.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 5868/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Hradisko".** Jej účelom je ochrana geomorfologicky a krajinársky cenného priestoru so zachovalými prirodzenými lesnými spoločenstvami.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave a na Správe chránenej krajinnej oblasti Slovenský raj v Spišskej Novej Vsi, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Spišskej Novej Vsi. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6156/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Galmuská tisina".** Jej účelom je ochrana typických lesných fytocenóz vápencovej časti Galmusu s rozptýleným výskytom tisu obyčajného (Taxus baccata L.) a ďalších chránených i ojedinelých druhov rastlín.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Spišskej Novej Vsi. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6157/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Katova skala".** Jej účelom je ochrana geomorfologicky výrazného skalného komplexu s krasovými javmi a so zachovalými pôvodnými spoločenstvami rastlín a živočíchov.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave a na Správe chránenej krajinnej oblasti Veľká Fatra vo Vrútkach, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Banskej Bystrici a na Okresnom národnom výbore v Martine. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6158/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Mláčik"**. Jej účelom je ochrana zachovalých spoločenstiev jedľovo-bukového lesného vegetačného stupňa so zárastami jelše a výskytom ďalších fytocenologicky významných druhov rastlín.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Banskej Bystrici a na Okresnom národnom výbore vo Zvolene. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6159/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Slatina pri Šarišskom Jastrabí"**. Jej účelom je ochrana zachovalých slatinných spoločenstiev so zriedkavými druhmi rastlín.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Starej Ľubovni. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6160/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Hlohyňa"**. Jej účelom je ochrana posledných zvyškov lužných lesov v okrese Levice.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Bratislave a na Okresnom národnom výbore v Leviciach. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6161/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Hrdovická"**. Jej účelom je ochrana geomorfologicky, biologicky i krajinársky významného priestoru v pohorí Tríbeč so zachovalými fragmentmi pôvodných kyslých skalných a lesostepných rastlinných spoločenstiev na kremencoch a s výskytom vzácnych a fytogeograficky významných druhov.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Bratislave a na Okresnom národnom výbore v Topoľčanoch. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6162/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Javorníček“.** Jej účelom je ochrana sutinových lesov a vápencových brál v Považskom Inovci s bohatou flórou i faunou významnou zastúpením severských i teplomilných prvkov.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Bratislave a na Okresnom národnom výbore v Trenčíne. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6163/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Trubárka“.** Jej účelom je ochrana zachovalého xerotermného skalného a lesostepného biotopu s výskytom zriedkavých druhov flóry a fauny.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Bratislave a na Okresnom národnom výbore v Trenčíne. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6164/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Čergovská Javorina“.** Jej účelom je ochrana zachovalých prirodzených lesných spoločenstiev bukových javorín s typickými druhmi východokarpatskej flóry.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Prešove. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6165/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Prímovské skaly“.** Jej účelom je ochrana zachovalých rastlinných spoločenstiev reliktného charakteru a veľmi rôznorodého pôvodu.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Poprade. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky
po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6166/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Slavkovské slanisko"**. Jej účelom je ochrana subhalofytnej vegetácie slanistej stepi panónskej kvetennej oblasti so zastúpením zriedkavých i charakteristických druhov rastlín.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Mfnisterstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Michalovciach. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky
po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6167/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Kopčianske slanisko"**. Jej účelom je ochrana zachovalých typických spoločenstiev slatinnej stepi s bohatým výskytom viacerých zriedkavých druhov slanomilných rastlín.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Michalovciach. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky
po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6168/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Jarčiská"**. Jej účelom je ochrana zriedkavých lúčnych a slatinných fytocenóz Ondavskej vrchoviny.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Humennom. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky
po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6169/1982-32 **o vyhlásení chráneného náleziska „Hrúnok"**. Jej účelom je ochrana zachovalých spoločenstiev bukových dúbrav s fytogeograficky významným výskytom zriedkavých druhov východokarpatskej flóry.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného náleziska, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave a na Správe chránenej krajinnej oblasti Východné Karpaty v Humennom, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Humennom. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6170/1982-32 **o vyhlásení chráneného náleziska „Demjatské kopce“.** Jej účelom je ochrana teplomilnej vegetácie bradlového pásma vo východnej časti Šarišskej vrchoviny s výskytom viacerých zriedkavých druhov rastlín.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného náleziska, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Prešove. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6171/1982-32 **o vyhlásení chráneného náleziska „Stružnická dolina“.** Jej účelom je ochrana typických porastov lieskových jelšín (Corylo-Alnetum incanae) s fytogeograficky významnými populáciami prvosienky bezbyľovej (Primula acaulis).

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného náleziska, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave a na Správe chránenej krajinnej oblasti Východné Karpaty v Humennom, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Humennom. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6172/1982-32 **o vyhlásení chráneného náleziska „Sládkovičovská duna“.** Jej účelom je ochrana zachovalých zvyškov pieskomilnej vegetácie s výskytom fytogeograficky významných druhov na charakteristickom najsevernejšie situovanom pieskovom presype podunajskej roviny.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného náleziska, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Bratislave a na Okresnom národnom výbore v Galante. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6173/1982-32 **o vyhlásení chránenej študijnej plochy „Hrádocké arborétum“.** Jej účelom je ochrana významného demonštračného objektu aklimatizácie cudzokrajných drevín a súčasne dôležitej mestskej zelene Liptovského Hrádku.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chránenej študijnej plochy, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Banskej Bystrici a na Okresnom národnom výbore v Liptovskom Mikuláši. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6174/1982-32 **o vyhlásení chráneného prírodného výtvoru „Brázda“.** Jej účelom je ochrana prírodných hodnôt najhlbšej priepasti Slovenského krasu.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného prírodného výtvoru, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave a na Správe chránenej krajinnej oblasti Slovenský kras v Brzotíne, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Rožnave. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6175/1982-32 **o vyhlásení chráneného prírodného výtvoru „Jaskyne v Dolnom Prepadlom“.** Jej účelom je ochrana krasového fenoménu Malých Karpát.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného prírodného výtvoru, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave a na Správe chránenej krajinnej oblasti Malé Karpaty v Modre, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Bratislave a na Okresnom národnom výbore Bratislava-vidiek. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6176/1982-32 **o vyhlásení chráneného prírodného výtvoru „Silická ľadnica“.** Jej účelom je ochrana jeho geomorfologických, archeologických a biologických hodnôt.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany chráneného prírodného výtvoru, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši, na jeho stredisku v Bratislave a na Správe chránenej krajinnej oblasti Slovenský kras v Brzotíne, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Rožňave. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6177/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Rajtopiky“.** Jej účelom je ochrana lesných a reliktných nelesných teplo a suchomilných spoločenstiev na dolomitickom podklade v pohorí, s fytogeograficky významným výskytom ometliny smutnej (Koeleria tristis).

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Prešove a na Okresnom národnom výbore v Spišskej Novej Vsi. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 10 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody

vydalo **úpravu** z 30. 9. 1982 č. 6499/1982-32 **o vyhlásení štátnej prírodnej rezervácie „Choč"**. Jej účelom je ochrana vrcholovej skupiny Chočských vrchov s osobitnými geologickými, geomorfologickými, botanickými, zoologickými a krajinárskymi hodnotami.

Táto úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1983.

Úprava, ktorá obsahuje podmienky ochrany štátnej prírodnej rezervácie, je spolu s mapou uložená na Ministerstve kultúry SSR, na Ústredí štátnej ochrany prírody v Liptovskom Mikuláši a na jeho stredisku v Bratislave, na Krajskom stredisku štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Banskej Bystrici a na okresných národných výboroch v Dolnom Kubíne a v Liptovskom Mikuláši. Na uvedených orgánoch možno do úpravy nazrieť.

Slovenský banský úrad

vydal podľa § 57 ods. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Zb. o využití nerastného bohatstva (banský zákon) a podľa § 10 písm. a) zákona SNR č. 42/1972 Zb. o organizácii a o rozšírení dozoru štátnej banskej správy **úpravu** č. 5/1983 z 3. januára 1983 **o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o bezpečnosti prevádzky pri zvislej doprave a chôdzi v organizáciách podliehajúcich dozoru štátnej banskej správy.**

Úprava sa vzťahuje na všetky organizácie, pokiaľ vykonávajú práce a činnosti podliehajúce dozoru štátnej banskej správy a používajú pri nich zvislú dopravu a chôdzu. Obsahuje podrobné ustanovenia pre ťažné zariadenia a dopravné zariadenia a ich jamy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a bezpečnosti prevádzky pri zvislej doprave a chôdzi.

Úprava zrušuje:

1. piaty diel Zvislá doprava a chôdza úpravy Slovenského banského úradu z 1. februára 1971 č. 10/1971, ktorou sa vydáva predpis o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o bezpečnosti prevádzky v organizáciách podliehajúcich banskému zákonu, registrovanej v čiastke 12/1971 Zbierky zákonov;
2. článok I. písm. f) úpravy Slovenského banského úradu z 1. augusta 1972 č. 3100/1972 o rozšírení platnosti niektorých predpisov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o bezpečnosti prevádzky na práce, ktoré podliehajú dozoru orgánov štátnej banskej správy, registrovanej v čiastke 20/1972 Zbierky zákonov;
3. piaty diel Zvislá doprava a chôdza úpravy Slovenského banského úradu z 1. júla 1975 č. 3000/1975, ktorou sa vydáva predpis o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o bezpečnosti prevádzky pri sprístupňovaní prírodných jaskýň a ich udržiavaní v bezpečnom stave (bezpečnostný predpis pre jaskyne), registrovanej v čiastke 33/1975 Zbierky zákonov.

Úprava nadobúda účinnosť 1. júlom 1983. Možno do nej nahliadnuť na Slovenskom banskom úrade a obvodných banských úradoch v Bratislave, Banskej Bystrici, Košiciach, Prievidzi a Spišskej Novej Vsi. Úprava bola poslaná príslušným ústredným orgánom štátnej správy a výrobným hospodárskym jednotkám.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1848/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 66,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — **Účet pro předplatné:** SBČS Praha 1 — účet č. 10 0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 Be 55 — **Tisknou:** Tiskařské závody, n. p., závod 2, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6. **Dohlédací pošta — Praha 07**